

Številka: 018-019/2025-10

Datum: 24. 4. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 31., 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda kot predsednika senata ter Aleksandra Petrovčiča in Igorja Luzarja kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Opravljanje dejavnosti zatočišča za živali prostoživečih vrst*«, na podlagi zahtevkov za revizijo vlagateljev (1) GOLOB podjetje za veterino, medicino in trgovino d.o.o., Glavni trg 7, Muta, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Ternik Bučar, o.p., d.o.o., Mariborska cesta 7, Radlje ob Dravi (v nadaljevanju: prvi vlagatelj) in (2) Univerza v Ljubljani, Veterinarska fakulteta, Gerbičeva ulica 60, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Ternik Bučar, o.p., d.o.o., Mariborska cesta 7, Radlje ob Dravi (v nadaljevanju: drugi vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za naravne vire in prostor, Dunajska cesta 48, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik) dne 24. 4. 2025

odločila:

1. Obravnavanje zahtevkov za revizijo prvega in drugega vlagatelja se združi v en revizijski postopek.
2. Zahtevek za revizijo prvega vlagatelja se v delu, ki se nanaša na sklopa 1 in 2, zavrže.
3. Zahtevku za revizijo prvega vlagatelja se v delu, ki se nanaša na sklop 3, ugotovi in se v sklopu 3 »*Zatočišče 3: Štajerska, Koroška in Prekmurje*« razveljavi »*Odločitev o oddaji naročila*«, št. 430-10/2024-2560-15 z dne 21. 2. 2025.
4. Zahtevku za revizijo drugega vlagatelja se ugotovi in se v sklopu 2 »*Zatočišče 2: Notranjska, Gorenjska, Dolenjska*« razveljavi »*Odločitev o oddaji naročila*«, št. 430-10/2024-2560-15 z dne 21. 2. 2025.
5. Naročnik je dolžan prvemu vlagatelju v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 3.742,80 EUR.

6. Naročnik je dolžan drugemu vlagatelju v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 9.534,04 EUR. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo 26. 9. 2024 objavljeno na Portalu javnih naročil (JN006898/2024-EUe16/01) ter v Uradnem listu EU (580699-2024). Naročnik izvaja odprti postopek po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015, s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), javno naročilo pa je razdelil na tri sklope¹.

Naročnik je 25. 2. 2025 na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji naročila*«, št. 430-10/2024-2560-15, s katero je ponudnike med drugim obvestil, da:

- se v sklopu 2 izbere ponudbo ponudnika SVSP – Skupina veterinarjev sterilizira potepuhe, zavod za veterinarsko oskrbo, zaščito, nego in vzgojo zavrženih in izgubljenih živali, Brezovo 8, Gabrovka (v nadaljevanju: izbrani ponudnik) v višini 387.617,60 EUR brez DDV [pri čemer je ponudnik na podlagi prvega odstavka 94. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZDDV-1) oproščen obračunavanja DDV], ponudbo drugega vlagatelja v višini 614.162,00 EUR brez DDV oziroma 749.277,00 EUR z DDV pa se zavrne, ker je glede na merilo za izbiro manj ugodna od izbrane ponudbe in ker ni dopustna, saj presega naročnikova zagotovljena sredstva;
- se v sklopu 3 zavrne ponudba prvega vlagatelja v višini 576.950,55 EUR (brez DDV) oziroma 703.916,27 EUR (z DDV), ker ponudba presega naročnikova zagotovljena sredstva.

V zvezi s sklopom 2 naročnik v obrazložitvi odločitve pojasnjuje, da je v okviru zagotovljenih sredstev opredelil skupno letno ocenjeno vrednost naročila 180.000,00 EUR, v okviru te vrednosti pa je sklop 2 ocenil v višini 68.852,46 EUR (brez DDV) oziroma 84.000,00 EUR (z DDV), ob upoštevanju podatkov o sprejemu živali v zatočišče v preteklih letih ter na podlagi indeksirane vrednosti oskrbe živali (cena rasti plač, življenjskih stroškov) iz zadnje sklenjene pogodbe za izvajanje nalog zatočišča. Letna ponudbena vrednost izbranega ponudnika za opravljanja dejavnosti zatočišča za živali prostoživečih vrst znaša 77.523,52 EUR (brez DDV), kar sicer presega letno ocenjeno vrednost naročnika brez DDV za približno 13 %, je pa v okviru ocenjene vrednosti z DDV, saj ponudnik ni zavezanec za plačilo DDV, in je tako v okviru zagotovljenih proračunskih sredstev naročnika. Dodaja, da je izbranega ponudnika z dopisom z dne 7. 1. 2025 pozval k pojasnilu in dopolnitvi ponudbe, ponudnik pa se je s pojasnilom, ki ga je naročnik prejel 15. 1. 2025, pravočasno odzval s pojasnilom glede zavezanosti za plačilo davka na dodano vrednost in glede izpolnjevanja pogojev glede graditve in uporabe prostorov.

V zvezi s sklopom 3 naročnik v obrazložitvi odločitve pojasnjuje, da ima zagotovljena finančna sredstva za opravljanje dejavnosti zatočišča za živali prostoživečih vrst na proračunski postavki 231637 – Ukrepi za ohranjanje biotske raznovrstnosti in varstvo naravnih vrednot, NRP 2560-25-0070 – Zatočišče za živali prosto živečih vrst, v letni višini 260.000,00 EUR. Za vsakoletno izvajanje nalog po Zakonu o varstvu podzemnih jam (Uradni list RS št. 2/2004 s sprem.; v nadaljevanju: ZVPJ) ima zagotovljena sredstva v višini 75.000,00 EUR, za izvajanje nalog zatočišča pa ima zagotovljena sredstva v višini letno 185.000,00 EUR, znesek 75.000,00 EUR pa za vsakoletno izvajanje nalog po ZVPJ. V okviru zagotovljenih sredstev je opredelil skupno letno ocenjeno vrednost naročila 180.000,00 EUR, v okviru te vrednosti pa je sklop 3 ocenil v višini 49.180,33 EUR brez DDV oziroma 60.000,00 EUR z DDV. Ocenjena vrednost je bila

---

¹ Sklop 1 - Zatočišče 1: Primorje, Goriška (pokriva Koper in Novo Gorico); Sklop 2 - Zatočišče 2: Notranjska, Gorenjska, Dolenjska (pokriva Jesenice, Ljubljano in Novo mesto); Sklop 3 - Zatočišče 3: Štajerska, Koroška in Prekmurje (pokriva Celje, Maribor in Ptuj).

narejena ob upoštevanju podatkov o sprejemu živali v zatočišče v preteklih letih ter na podlagi indeksirane vrednosti oskrbe živali (cena rasti plač, življenjskih stroškov) iz zadnje sklenjene pogodbe za izvajanje nalog zatočišča. Ponudbena cena prvega vlagatelja v višini 576.980,55 EUR (brez DDV) oziroma 703.916,27 EUR z DDV presega naročnikova zagotovljena sredstva – ponujena letna vrednost opravljanja dejavnosti zatočišča za živali prostoživečih vrst znaša 115.396,11 EUR (brez DDV), kar presega ocenjeno vrednost naročnika za skoraj 135 %. Naročnik je še navedel, da bo za sklop 3 ponovil javno naročilo.

Prvi vlagatelj je 7. 3. 2025 vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj se zahtevku ugoti in se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila; zahteva tudi povrnitev priglašenih stroškov pravnega varstva.

Naročniku najprej očita neustrezno obrazložitev izpodbijane odločitve glede nedopustnosti njegove ponudbe, saj ni razkril podatkov o sprejemu živali v zatočišča v preteklih letih ter na tej podlagi izračunane indeksirane vrednosti oskrbe živali iz zadnje sklenjene pogodbe za izvajanje nalog zatočišča, niti se pri tem ni skliceval na četrti odstavek 90. člena ZJN-3, ki predstavlja podlago za nerazkritje določenih podatkov, vezanih na oceno zagotovljenih finančnih sredstev. Ugotavlja, da ni pojasnjeno, zakaj je naročnik opredelil skupno ocenjeno vrednost naročila na 180.000,00 EUR, če pa znašajo razpoložljiva finančna sredstva 185.000,00 EUR; obrazložitev v tem delu naj ne bi bila ustrezna, saj ne obsega jasne in konkretne navedbe o odločilnih dejstvih – višini razpoložljivih sredstev ter njihovi delitvi na sklope (še zlasti ne, zakaj je vrednost za sklop 2 bistveno višja od preostalih dveh sklopov oziroma predvsem sklopa 3, v katerem je ponudbo oddal prvi vlagatelj); ni razvidno niti, ali je naročnik razdelitev razpoložljivih sredstev opravil še pred objavo javnega razpisa. Dalje zatrjuje, da je naročnik po objavi javnega naročila in vpogledu v prejete ponudbe nedopustno in v nasprotju z ZJN-3 posegel v določila razpisne dokumentacije ter bistveno spremenil podlago, na kateri je predvidel razpoložljiva sredstva in opravil oceno razpoložljivih sredstev, kar je neposredno rezultiralo v neupravičenem razlikovanju in celo privilegiranju določenih ponudnikov iz sklopa 2 ter ustvarilo okoliščine, ki pomenijo krajevno diskriminacijo ponudnikov iz različnih sklopov. Prvi vlagatelj je prepričan, da je naročnik s prilagajanjem razpisnih pogojev zaradi favoriziranja izbranega ponudnika poleg kršitve načela enakopravne obravnave prekršil tudi načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki. Iz obrazložitve naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, na kakšni podlagi je naročnik opredelil skupno ocenjeno vrednost naročila 180.000,00 EUR; obrazložitev naj bi bila sama s seboj v nasprotju, saj naročnik najprej zatrjuje, da ima zagotovljena sredstva v višini 260.000,00 EUR, nato pa navede, da je opredelil skupno letno ocenjeno vrednost naročila na 180.000,00 EUR. Prvi vlagatelj še meni, da ponudniki utemeljeno pričakujejo, da razpoložljiva sredstva ustrezajo tržni vrednosti storitev; v konkretnem primeru pa razpoložljiva sredstva ne ustrezajo tržni vrednosti takšnih storitev, ampak so znatno nižja, česar ponudniki niso mogli pričakovati. Prvi vlagatelj predlaga, naj izvedenec veterinarske stroke poda mnenje o tem, ali s strani naročnika določena razpoložljiva sredstva zadoščajo za ustrezno in kakovostno izvedbo storitev. V nadaljevanju zahtevka prvi vlagatelj utemeljuje, zakaj je skladno s stališčem občne seje Državne revizijske komisije upravičen uveljavljati vse domnevne naročnikove kršitve pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika. S tem v zvezi najprej uveljavlja nezadostno obrazložitev izpodbijane odločitve (ker naročnik ni pojasnil, kakšna pojasnila in dopolnitev ponudbe je izbrani ponudnik podal po pozivu naročnika in ali je bila dopolnitev pravočasna). Utemeljuje še, da in zakaj je naročnik ponudbo izbranega ponudnika napačno ocenil po merilu (ker je upošteval ponudbeno vrednost v EUR brez DDV) in neupravičeno štel za dopustno – te navedbe so smiselno enake navedbam iz zahtevka za revizijo drugega vlagatelja (gl. spodaj).

Drugi vlagatelj je 7. 3. 2025 vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj se zahtevku ugoti in se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila ter se zadrži postopek oddaje javnega naročila skladno z 19. členom ZPVPJN; zahteva tudi povrnitev priglašenih stroškov pravnega varstva.

Naročniku najprej očita, da mu je neutemeljeno zavrnil vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, pri čemer naj iz obrazložitve zavrnitve ne bi bilo razvidno, ali je naročnik opravil popolni pregled ponudb ali ne. Naročniku očita nezadostno obrazloženost izpodbijane odločitve, ker naročnik v izpodbijani odločitvi ni navedel, kakšna pojasnila in dopolnitev ponudbe je izbrani ponudnik podal glede zavezanosti za plačilo DDV in glede izpolnjevanja predpisanih pogojev, prav tako pa tudi iz razloga, ker iz odločitve ne izhaja, ali so bila takšna pojasnila pravočasna. Drugi vlagatelj kot problematično izpostavlja, da je izbrani ponudnik podal letno ponudbeno vrednost opravljanja dejavnosti zatočišča v višini 77.523,52 EUR, ta znesek pa pomeni, da bo izbrani ponudnik že pred potekom prvega leta izvajanja pogodbe presegel določeno mejo 60.000,00 EUR in bi skladno z določili ZDDV-1 postal zavezanec za DDV. To pomeni, da bi treba njegovi ponudbeni vrednosti prišteti DDV in bi letna vrednost znašala 94.578,36 EUR, s čimer bi presejala naročnikova zagotovljena sredstva, ki za ta sklop znašajo 84.000,00 EUR z DDV. Meni, da bi tudi dejstvo morebitnega obstoja (drugih) razlogov za oprostitev izbranega ponudnika za DDV (pa ti po prepričanju drugega vlagatelja ne obstojijo), nedopustno izkrivljalo konkurenco, saj bi oprostitev DDV izbranemu ponudniku omogočila nepošteno prednost pred drugimi gospodarskimi subjekti, ki opravljajo enako dejavnost, a morajo obračunavati DDV. Drugi vlagatelj tudi zatrjuje, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje razpisnih pogojev glede tehnične in strokovne sposobnosti in da naročnik glede preveritve izpolnjevanja navedenih pogojev ni opravil ustreznih preverb. Zatrjuje, da izbrani ponudnik nima nobenega zaposlenega in torej ne izpolnjuje razpisnega pogoja, da mora ponudnik razpolagati z vsaj enim zaposlenim, ki ima najmanj VII. raven izobrazbe biološke ali veterinarske ali druge ustrezne naravoslovne smeri in izkušnje z oskrbovanjem živali prostoživečih vrst v ujetništvu. Meni, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje niti pogoja o ustreznih prostorih, saj iz izpodbijane odločitve izhaja, da ga je naročnik pozval k pojasnilu in dopolnitvi ponudbe v tem delu, s čimer pa je po mnenju drugega vlagatelja ravnal v nasprotju z ZJN-3; postavljalo naj bi se tudi vprašanje o pravočasnosti dopolnitve ponudbe, saj je naročnik pozval k dopolnitvi 7. 1. 2025, izbrani ponudnik pa je ponudbo dopolnil šele 15. 1. 2025. Drugi vlagatelj glede zavrnitve svoje ponudbe kot nedopustne iz razloga preseganja naročnikovih zagotovljenih sredstev zatrjuje smiselno enako kot prvi vlagatelj, torej da naročnik ni (zadostno) obrazložil odločitve o oddaji javnega naročila, oziroma ni upravičeno zavrnil njegove ponudbe kot nedopustne iz tega razloga (gl. zgoraj).

Naročnik je 10. 3. 2025 izbranemu ponudniku posredoval zahtevek za revizijo drugega vlagatelja ter dopis »*Obvestilo izbranemu ponudniku o zahtevku za revizijo, vložnem zoper odločitve o oddaji naročila*«. Izbrani ponudnik se o zahtevku za revizijo ni izjasnil.

Naročnik je 11. 3. 2025 sprejel in strankam posredoval sklep, s katerim je do pravnomočnosti odločitve Državne revizijske komisije zadržal postopek oddaje javnega naročila.

Naročnik je s sklepom št. 430-10/2024-2560-26 z dne 20. 3. 2025 zavrnil zahtevek za revizijo prvega vlagatelja.

Očitek o neobrazloženosti izpodbijane odločitve zavrača – ker odločitev vsebuje vse zahtevane vsebine, se mu niti ni bilo treba sklicevati na razloge za nerazkritje podatkov, kot to meni prvi vlagatelj. Priznava, da je v obrazložitvi odločitve prišlo do nedoslednosti, a ne v delu, ki se nanaša na razloge za zavrnitev ponudbe prvega vlagatelja in ne v taki meri, da bi moral naročnik razveljaviti odločitev o oddaji naročila. Navaja, da:

- je ocenjeno vrednost navedel v »*Sklep[u] o začetku postopka*«, št. 430-10/2024-2560, z dne 20. 9. 2024;
- je v sklepu o začetku postopka in v vzorcu pogodbe kot vir financiranja naveden Proračun RS, proračunska postavka 231637 – Ukrepi za ohranjanje biotske raznovrstnosti in varstvo naravnih vrednot, NRP 2550-21-0067 – Izvajanje upravnih in strokovnih nalog;

- je v Sklepu o začetku postopka navedel ocenjeno vrednost za petletno obdobje, pri čemer je imel sredstva za izvedbo načrtovana za leti 2024 in 2025, za naslednja leta pa se je zavezal, da bo sredstva načrtoval pri pripravi finančnih načrtov;
- je v posebnem dokumentu, zavedenem v informacijskem sistemu naročnika (št. 430-10/2024-2560-2) opredelil tudi ocenjeno letno vrednost naročila, ocenjeno vrednost naročila po sklopih ter način določitve ocenjene vrednosti naročila (kar tudi podrobneje pojasnjuje);
- je v času objave javnega naročila imel zagotovljena finančna sredstva na NRP za leto 2024 in 2025 v višini 260.000 EUR letno (od tega je bilo z za izvajanje dejavnosti zatočišča za živali prostoživečih vrst zagotovljenih 185.000 EUR, za izvajanje nalog po ZVPV pa 75.000,00 EUR), ocenjena vrednost pa je bila izračunana v letni vrednosti 180.000,00 EUR (z DDV);
- je v izpodbijani odločitvi pravilno navedel proračunsko postavko in spremenjen ukrep (231637 – Ukrepi za ohranjanje biotske raznovrstnosti in varstvo naravnih vrednot, NRP 2560-25-0070 – Zatočišče za živali prosto živečih vrst), vendar pa mu je pri tem ostala nedoslednost in je navajal še vrednosti in namene po ukrepu 2550-21-0067 – Izvajanje upravnih in strokovnih nalog, ki je bil kot vir financiranja predviden v sklepu o začetku postopka – naročnik pristavlja, da je dejansko v času odločitve o oddaji naročila imel zagotovljena letna finančna sredstva za izvedbo javnega naročila v skupni višini 180.000,00 EUR (z DDV);
- je Ministrstvo za finance tekom izvajanja postopka oddaje javnega naročila v okviru finančnega vira Proračun RS odprlo nov ukrep (sprva 2560-24-0134, nato 2560-25-0070) posebej za izvajanje nalog zatočišča – sredstva za izvajanje dejavnosti zatočišča z namenom zagotavljanja še večje transparentnosti niso bila več planirana skupaj s sredstvi za izvajanje nalog po ZVPJ;
- nov potrjen ukrep predvideva zagotovljena finančna sredstva v višini 180.000,00 EUR z začetkom financiranja v letu 2025 in koncem financiranja v letu 2026, kar je skladno z višino ocenjene vrednosti javnega naročila, ki prav tako znaša 180.000 EUR (z DDV).

Naročnik zavrača očitke prvega vlagatelja o krajevni diskriminaciji glede določanja ocenjene vrednosti in zagotovljenih sredstev naročnika, saj le ta temelji na enakih računskih osnovah, razlika pa je v številu pričakovanih osebkov in številu pričakovanih posegov, kar je transparentno razvidno iz same dokumentacije v zvezi z javnim naročilom. Meni, da je način izračuna ocenjene vrednosti pojasnil v izpodbijani odločitvi in je – glede na dejstvo, da je prvi vlagatelj za naročnika izvajal naloge zatočišča vse od leta 2004 dalje – prvemu vlagatelju nedvomno tudi razumljiv in preverljiv. Ugotovitev naročnika, da za sprejem ponudbe prvega vlagatelja, glede na znatno odstopanje od ocenjene vrednosti za sklop 3, nima zagotovljenih zadostnih sredstev, je tako pričakovana in logična ter po mnenju naročnika ustrezno obrazložena. V zvezi z uveljavljanjem očitkov prvega vlagatelja glede ponudbe izbranega ponudnika je naročnik sicer mnenja, da lahko ponudnik, katerega ponudba je ugotovljena za nedopustno, zaradi katere koli domnevne kršitve izpodbija zgolj (izbrano) ponudbo za sklop, glede katerega vlaga revizijo (v konkretnem primeru sklop 3), ne pa tudi glede celotne odločitve o oddaji javnega naročila. Ne glede na to naročnik iz previdnosti odgovarja tudi na v tem delu očitane kršitve.

Naročnik je s sklepom št. 430-10/2024-2560-27 z dne 20. 3. 2025 zavrnil zahtevek za revizijo drugega vlagatelja.

Očitke o neobrazloženosti izpodbijane odločitve zavrača. Pojasnjuje, da je izbrani ponudnik na podlagi prvega odstavka 94. člena ZDDV-1 oproščen obračunavanja DDV; šele ko bo dosegel znesek 60.000,00 EUR letnega prometa na ozemlju Slovenije v tekočem koledarskem letu, bo upravičen oziroma zavezan obračunavati DDV. Jasno je, da naročnik izbira/sprejema ponudbo na osnovi cen na enoto brez DDV. S tem v zvezi ne sledi očitku o neenaki obravnavi ponudnikov iz naslova (ne)zavezanosti za plačilo DDV, saj gre za dopustno razlikovanje, utemeljeno na konkretni določbi ZDDV-1. Zaposilo za pojasnilo glede obračunavanja DDV je po svoji naravi zgolj pojasnilo, namenjeno razjasnitvi ponudbenega predračuna in zato dopustno z vidika 89.

člena ZJN-3, saj se nanaša na dejstvo, ki je obstajalo v času pred iztekom roka za oddajo ponudbe in ga je mogoče objektivno preveriti. Pojasnjuje, da je pri ocenjevanju ponudb izhajal iz dejstva, da je veljavna ponudba v času odločanja v okviru zagotovljenih letnih sredstev sklopa 2, ostalih okoliščin pa pri tem zaključku ni upošteval, saj sta bila čas, kdaj in če sploh v letošnjem letu bo izbrani ponudnik postal zavezanec za plačilo DDV, nepredvidljive in odvisne od poslovanja ponudnika, izvajalec pa je upravičen po pogodbi zaračunavati le dejansko opravljene storitve, ki jih je dolžan razporediti čez celo leto in sicer največ v višini pogodbene vrednosti, sklenitev pogodbe pa je bila predvidena najprej v sredini marca. Naročnik tako lahko oceni, da obstaja znatna verjetnost, da bo postal izbrani ponudnik zavezanec za plačilo DDV proti koncu leta 2025; ob dejstvu, da odstopanje od ocenjene vrednosti ni veliko, račun za opravljene storitve v mesecu decembru zapade v naslednje proračunsko obdobje, pa da tudi sicer ne bo presežena zagotovljena vrednost predmetnega sklopa za leto 2025. Za leto 2026 in nadaljnja leta bo naročnik finančna sredstva za izvajanje nalog zagotovil ob sprejemu finančnih načrtov, torej od junija do oktobra tekočega leta za naslednji dve leti. Glede očitkov v zvezi s priznanjem tehnične in strokovne usposobljenosti naročnik pojasnjuje, da izbrani ponudnik za sklop 2 nastopa s petimi strokovnjaki, med njimi tudi z ustanoviteljico in zakonito zastopnico zavoda, ki je registriran za opravljanje veterinarske dejavnosti. Glede na to, da je v razpisni dokumentaciji dopustil sklicevanje na kapacitete tretjih (in ni izrecno pogojeval, da gre za zaposleno osebo pri ponudniku), da je ponudbi priloženo ustrezno soglasje delodajalca ter da gre za strokovnjakinjo z veterinarsko izobrazbo in ustreznimi izkušnjami, je naročnik štel, da ponudnik izkazuje ustrezno strokovno in tehnično sposobnost glede na določila dokumentacije v zvezi z oddajo naročila. Meni tudi, da enako izhaja iz Uredbe o zatočišču za živali prosto živečih vrst, ki želi zagotoviti strokovno usposobljenost oseb, ki se ukvarjajo z živalmi in ki naj prav tako ne bi izrecno določala, da bi bila pravna oseba strokovno usposobljena le kadar vsaj eden od njenih zaposlenih izpolnjuje pogoje za fizično osebo. V zvezi s pogojem, ki se nanaša na ustrezne bivalne prostore, pa pojasnjuje, da je izbrani ponudnik za sklop 2 priložil dve najemni pogodbi za dve nepremičnini ter izjavo o zagotavljanju ustreznih bivalnih pogojev, ni pa priložil izjave, da objekti za zadrževanje živali izpolnjujejo predpisane pogoje, ki se nanašajo na njihovo graditev in uporabo, zato je izbranega ponudnika povsem zakonito zaprosil za dopolnitev ponudbe s tako izjavo, saj je natančno vedel, za kateri nepremičnini gre in se je torej preveritev nanašala na objektivno preverljiva dejstva, ki so obstajala v času pred iztekom roka oddaje ponudbe.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 25. 3. 2025 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Prvi vlagatelj se do navedb naročnika ni opredelil.

Drugi vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 28. 3. 2025.

Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo. Ugotavlja, da naj bi sam naročnik priznaval, da bo potrebno po tem, ko bo izbrani ponudnik presegel prag 60.000,00 EUR letno, na obračunane storitve prišteti še DDV, s tem pa naj bi bile v celoti potrjene navedbe iz zahtevka za revizijo, da bo izbrani ponudnik glede na letno ponudbeno vrednost storitev 74.523,52 EUR še pred potekom prvega leta izvajanja pogodbe postal zavezanec za DDV, kar pomeni, da bo na njegovo ponudbeno vrednost potrebno prišteti DDV in bo tako letna vrednost storitev znašala 94.578,69 EUR ter s tem presežala naročnikova zagotovljena sredstva za ta sklop (84.000,00 EUR z DDV). Če naj bi držalo, da naročnik izbira/sprejema ponudbo na osnovi cen na enoto brez DDV, potem tudi ponudba izbranega ponudnika presega razpoložljiva sredstva, saj znaša 77.523,52 EUR, naročnik pa je razpoložljiva sredstva za ta sklop ocenil v višini 68.852,46 EUR (brez DDV). Drugi vlagatelj tudi ne soglašja z naročnikovim naziranjem glede (ne)upoštevanja okoliščin pri ugotavljanju zavezanosti izbranega ponudnika za DDV, saj naj bi to predstavljalo neenakopravno obravnavo ponudnikov. V konkretnem primeru bo izbrani ponudnik gotovo postal zavezanec za

DDV – drugi vlagatelj poudarja, da bo do tega prišlo že v prvem letu, čemur naj bi pritrjeval tudi naročnik. Pristavlja, da ima naročnik za leto 2026 prav tako zagotovljena letna sredstva v višini 180.000,00 EUR, kar upošteva delitve po sklopih pomeni, da bo za sklop 2 imel ponovno predvidena sredstva v višini 68.852,46 EUR brez DDV oziroma 84.000,00 EUR z DDV, kar pomeni, da bo izbrani ponudnik najkasneje v letu 2026 (ko bo nedvomno že zavezanec za DDV) presejal predvidena sredstva za ta sklop, če bo na opravljene storitve obračunal še DDV. Drugi vlagatelj zavrača naročnikove navedbe glede strokovne usposobljenosti izbranega ponudnika, pri čemer poudarja, da je v razpisni dokumentaciji izrecno navedeno, da mora ponudnik razpolagati z vsaj enim zaposlenim (ki izpolnjuje zapisane pogoje), enako pa zahteva tudi Uredba. Sklicevanje na kapacitete drugih je po mnenju drugega vlagatelja dopustno le za druge strokovnjake, ne pa za tisto osebo, ki mora skladno z razpisnimi pogoji in Uredbo biti pri pravni osebi (ponudniku) zaposlena. Vztraja pri navedbah glede nedopustnega dopolnjevanja ponudbe glede ustreznosti prostorov, prav tako pa meni, da izbrani ponudnik ne zagotavlja specifično prilagojenih prostorov za različne vrste živali in da ni dokazal obstoja ločenih prostorov za različne vrste živali. V zvezi z vprašanjem dopustnosti njegove ponudbe drugi vlagatelj pripominja, da naročnik k svoji odločitvi ni priložil sklepa o začetku postopka in dokumenta št. 430-10/2024-2560-2, na katera se sklicuje, zato predlaga, naj vanju vpogleda Državna revizijska komisija. Dejstvo, da sam naročnik priznava, da je prišlo do nedoslednosti, kaže na nezadostno in neprimerno pripravo razpisne dokumentacije in predstavlja kršitev načela transparentnosti javnega naročanja. Glede na obrazložitev naročnika naj ne bi bilo jasno, kako je lahko v sklepu o začetku postopka navedel ocenjeno vrednost za petletno obdobje, če pa sam navaja, da sredstev za obdobje od 2026 dalje še nima rezerviranih, ampak jih bo šele načrtoval. Naročniku še očita, da je kršil ZJN-3 s tem, ko je:

- določil vrednost naročila na znesek, ki vsebuje DDV;
- tekom izvedbe javnega naročila spremenil vrednost zagotovljenih sredstev iz 185.000,00 EUR na 180.000,00 EUR;
- od začetka izvedbe javnega naročila do sprejema odločitve nedopustno spreminjal proračunske postavke, to pa kaže na očitno prilagajanje razpisne dokumentacije.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagateljev, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Skladno s prvim odstavkom 300. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN uporabljajo v revizijskem postopku glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja, se lahko v primeru, kadar teče pred istim sodiščem več pravnih med istimi osebami ali več pravnih, v katerih je ista oseba nasprotnik raznih tožnikov ali raznih tožencev, vse te pravde s sklepom senata združijo za skupno obravnavanje, če se s tem pospeši obravnavanje ali zmanjšajo stroški. O vseh združenih pravnih lahko izda sodišče skupno sodbo.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da sta prvi in drugi vlagatelj vložila zahtevek za revizijo v istem postopku oddaje javnega naročila, zato je, zaradi pospešitve obravnavanja, obravnavanje zahtevkov za revizijo združila v en revizijski postopek in sprejela skupno odločitev.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Državna revizijska komisija je, skladno z 31. členom ZPVPJN, zahtevka za revizijo pred meritorno obravnavo predhodno preizkusila in po uradni dolžnosti preverila obstoj procesnih predpostavk.

ZPVPJN v prvem odstavku 14. člena določa, da se aktivna legitimacija v predrevizijskem in revizijskem postopku prizna vsaki osebi, ki ima ali je imela interes za dodelitev javnega naročila, sklenitev okvirnega sporazuma ali vključitev v dinamični nabavni sistem ali kvalifikacijski sistem in ji je ali bi ji lahko z domnevno kršitvijo nastala škoda (1. alineja prvega odstavka 14. člena ZPVPJN). Iz navedene določbe izhaja, da morata biti za priznanje aktivne legitimacije hkrati (kumulativno) izpolnjena dva pogoja: (1) interes za dodelitev javnega naročila ter (2) možnost nastanka škode, ki bi vlagatelju utegnila nastati zaradi zatrjevanje kršitve. Če je rok za oddajo prijavnih ali ponudb že potekel, se šteje, da je interes za dodelitev javnega naročila izkazala tista oseba, ki je oddala pravočasno prijavo oziroma ponudbo (drugi odstavek 14. člena ZPVPJN). Tretji odstavek 14. člena ZPVPJN še določa, da kadar je bila v postopku oddaje javnega naročila predložena skupna ponudba, lahko zahtevek za revizijo vložijo katerakoli od oseb, ki so oddale skupno ponudbo. Oseba, ki je skupaj z drugimi osebami oddala skupno ponudbo, ima položaj vlagatelja zahtevek za revizijo, če je sama ali skupaj z drugimi osebami, s katerimi je oddala skupno ponudbo, vložila zahtevek za revizijo.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je predmetno javno naročilo razdeljeno na 3 sklope, pri čemer je prvi vlagatelj oddal ponudbo za sklop 3, zahtevek za revizijo pa je vložil zoper celotno »*Odločitev o oddaji naročila*«. Upošteva se zgoraj navedeno. Državna revizijska komisija dalje ugotavlja, da prvi vlagatelj v obravnavanem primeru ne izkazuje interesa za dodelitev javnega naročila v sklopih 1 in 2 (prvi element za priznanje aktivne legitimacije), poleg tega mu v tem sklopu tudi ni in mu z domnevno kršitvijo (naročnika) ne bi mogla nastati škoda (drugi element za priznanje aktivne legitimacije). Prvi vlagatelj namreč (celo v primeru, če bi se njegova zatrjevanja v zahtevku za revizijo izkazala kot utemeljena) dejansko nima nobenih možnosti, da bi bila v sklopih 1 in 2 njegova ponudba izbrana kot najugodnejša, saj v teh sklopih ponudbe sploh ni oddal. V sklopu 1 je edino ponudbo oddal ponudnik ZOOSOFIA Peter Maričič s.p., Bernetičeva ulica 2, Koper - Capodistria, v sklopu dve pa je naročnik prejel dve ponudbi, in sicer ponudbo izbranega ponudnika in ponudbo drugega vlagatelja, pri tem pa nobena od navedenih ponudb ni skupna (partnerska) ponudba, v kateri bi kot ponudnik (partner) nastopal prvi vlagatelj.

Posledično prvi vlagatelj ni aktivno legitimiran za vložitev zahtevka za revizijo zoper »*Odločitev o oddaji naročila*« v delu, ki se nanaša na sklopa 1 in 2, zato je potrebno zahtevek za revizijo v tem delu na podlagi tretjega odstavka 31. člena ZPVPJN zavreči.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Med prvim vlagateljem in naročnikom sta sporni vprašanji, ali je naročnik (zadostno) obrazložil odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 3, oziroma ali je upravičeno zavrnil ponudbo prvega vlagatelja v tem sklopu kot nedopustno iz razloga preseganja zagotovljenih sredstev.

Revizijske navedbe v zvezi z (ne)dopustnostjo ponudb je potrebno presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, ki določa, da je dopustna ponudba tista, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

V skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju določb 84., 85. in 86. člena ZJN-3 po tem, ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena tega zakona in
- b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena tega zakona in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena tega zakona, če so bila določena.

ZJN-3 omogoča naročniku, ki nima zagotovljenih sredstev, da ne odda javnega naročila, in ga ne sili v izbor ponudbe. Vendar Državna revizijska komisija opozarja, da ZJN-3 naročniku v drugi povedi iz desetega odstavka 90. člena ZJN-3 nalaga, da odločitev obrazloži v skladu z določbami 90. člena ZJN-3. Naročnik mora tako v skladu s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3 obrazložiti tudi odločitev, da ne odda javnega naročila, pri čemer mora upoštevati, da mora obrazložitev skladno s prvo alineo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 vsebovati med drugim razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran. Obrazložitev odločitve v postopku javnega naročanja ni sama sebi namen, saj ponudnikom zagotavlja informacije o poteku postopka javnega naročanja, o katerih jih mora naročnik seznaniti (prva poved iz desetega odstavka 90. člena ZJN-3), s čimer naročnik zagotavlja transparentnost postopka javnega naročanja (6. člen ZJN-3). Ponudniki se lahko tako na podlagi teh informacij odločijo, ali bodo zoper odločitev v postopku oddaje naročila uveljavljali pravno varstvo (25. člen ZPVPJN) in jo izpodbijali.

Zakon sicer ne določa kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o (ne)oddaji javnega naročila, je pa kriterije izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije² mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge do te mere, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Četudi ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev o (ne)oddaji naročila, pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki tvorijo pravno ter dejansko podstat naročnikove odločitve.

Zagotovljena sredstva predstavljajo znesek, ki ga ima naročnik predvidenega in pripravljenega za poplačilo obveznosti, ki bodo nastale na podlagi sklenjene pogodbe o izvedbi javnega naročila. ZJN-3 sicer ne nalaga naročniku, da bi moral v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali na Portalu javnih naročil (in v Uradnem listu Evropske unije) objaviti višino zagotovljenih sredstev. Vendarle pa ne gre prezreti, da je naročnik tisti, ki mora zaradi uresničitve načela transparentnosti zagotoviti, da je ponudnik izbran (ali je, nasprotno, njegova ponudba zavrjena) na pregleden način in po predpisanem postopku, kar ga zavezuje, da svojo oceno o preseganju zagotovljenih sredstev ustrezno obrazloži ter s tem omogoči preizkus njene razumnosti in pravilnosti. Kakšna, kako široka ter natančna naj bo v tem primeru obrazložitev, je prepuščeno presoji naročnika, ki pa mora pri obrazložitvi odločitve o zavrnitvi ponudbe kot nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih sredstev slediti temeljnemu izhodišču in z navedbo jasnih odločilnih dejstev ponudnikom zagotoviti možnost uresničitve učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva.

Državna revizijska komisija še pojasnjuje, da zagotovljenih sredstev ne gre enačiti z ocenjeno vrednostjo – gre za dva različna instituta. Kot izhaja iz prvega odstavka 24. člena ZJN-3, je ocenjena vrednost javnega naročila vrednost, katere izračun temelji na celotnem plačljivem znesku brez DDV, kakor ga oceni naročnik, vključno s katerokoli opcijo in morebitnimi podaljšanji naročil, kakor je izrecno navedeno v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Na podlagi

---

² Sprva ob upoštevanju določbe prvega odstavka 79. člena prej veljavnega Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 128/2006 s sprem.), ki je bila smiselno podobna določbi tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 (prim. sklepe št. 018-234/2015-6, 018-096/2016-4, 018-163/2016-4, 018-135/2017-7 itd.).

prvega odstavka 66. člena ZJN-3 lahko naročnik po izračunu ocenjene vrednosti javnega naročila začne postopek oddaje javnega naročila, pri čemer mora biti v skladu s petim odstavkom 24. člena ZJN-3 način izračuna ocenjene vrednosti razviden iz dokumentacije o javnem naročilu, ki jo vodi naročnik. Ocenjeno vrednost javnega naročila gre torej opredeliti kot vrednost, ki jo naročnik določi ob upoštevanju pravil javnega naročanja, od nje pa so odvisna nadaljnja ravnanja naročnika v postopku oddaje javnega naročila (pravilna izbira postopka, dolžnost objave javnega naročila ipd.).

Zagotovljena sredstva na drugi strani predstavljajo znesek, ki ga ima naročnik zagotavljenega (predvidenega oziroma pripravljenega) za plačilo obveznosti iz pogodbe o izvedbi javnega naročila. ZJN-3 ne vsebuje določb, ki bi urejale načrtovanje in razporejanje zagotovljenih sredstev naročnika, ravno tako tudi ne vsebuje določb, ki bi naročniku nalagale obveznost objave teh sredstev. Je pa v 29. točki prvega odstavka 2. člena ZJN-3, kot že navedeno, podana definicija dopustne ponudbe, skladno s katero je lahko kot dopustna opredeljena zgolj takšna ponudba, katere cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Za presojo dopustnosti neke ponudbe je torej nerelevantno, kakšna je v njej vsebovana ponudbena cena v razmerju do ocenjene vrednosti javnega naročila, pač pa je relevantno zgolj, ali ponudbena cena presega naročnikova zagotovljena sredstva.

Naročnik je v izpodbijani odločitvi navedel, na kateri proračunski postavki ima zagotovljena sredstva, pri čemer je pojasnil, koliko od teh sredstev je namenjenih za izvajanje nalog zatočišča in koliko za izvajanje nalog po ZVPJ (navedene delitve prvi vlagatelj sicer ne prereka). Vendar pa je iz teh navedb naročnika mogoče razbrati le višino zagotovljenih sredstev za celotno javno naročilo, ki obsega tri sklope. Naročnik je sicer v izpodbijani odločitvi navedel višino ocenjene vrednosti vsakega od treh sklopov javnega naročila ter način določitve ocenjenih vrednosti, ničesar pa ni navedel glede višine zagotovljenih sredstev po posameznem sklopu; naročnik v izpodbijani odločitvi pojasnjuje zgolj, da ponudba prvega vlagatelja »*presega ocenjeno vrednost naročnika za skoraj 135%*«. Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik s tem, ko je navedel, da je ponudba nedopustna zaradi preseganja zagotovljenih sredstev, podal zgolj zaključek ugotovitev, katerega pravna posledica se je odrazila v oceni o nedopustnosti ter posledični zavrnitvi ponudbe, ni pa navedel konkretnih dejstev oziroma konkretnih okoliščin danega primera, ki so ga vodili k sprejemu omenjenega zaključka.

Državna revizijska komisija še pristavlja, da naročnik ne v odločitvi o oddaji naročila ne v odločitvi o zahtevku za revizijo ni z ničemer izrazil in izkazoval, da nekaterih informacij o oddaji naročila iz drugega in tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 ni objavil, ker bi njihovo razkritje oviralo izvajanje zakona ali bi bilo sicer v nasprotju z javnim interesom, ker bi škodilo upravičenim poslovnim interesom javnega ali zasebnega gospodarskega subjekta ali ker bi lahko vplivalo na pošteno konkurenco med gospodarskimi subjekti (četrti odstavek 90. člena ZJN-3).

Ker pa, tako kot vlagatelj v postopku pravnega varstva po tem, ko naročnik že odloči o zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih kršitev (šesti odstavek 29. člena ZPVPJN), tudi naročnik v sklepu, s katerim odloči o zahtevku, ne sme navajati novih razlogov za sprejeto odločitev, ki jih ni navedel že v odločitvi o (ne)oddaji javnega naročila, saj bi bil vlagatelj s tem onemogočen v možnosti uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva. To pa pomeni, da trditev (npr. v smislu, da so bila zagotovljena sredstva za izvedbo predmetnega javnega naročila enaka ocenjeni vrednosti javnega naročila), ki jih je naročnik prvič navedel šele v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo, pri odločanju ni mogoče upoštevati.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da so utemeljene revizijske navedbe prvega vlagatelja o neobrazloženosti naročnikove odločitve o zavrnitvi njegove ponudbe kot nedopustne. Naročnik namreč pri sprejemu izpodbijane odločitve ni zadostil standardu

obrazloženosti, s čimer je kršil tretji odstavek 90. člena ZJN-3 v povezavi s 6. členom ZJN-3, saj ponudbe prvega vlagatelja zaradi umanjkanja navedbe konkretnega dejanskega stanja ni zavrnil na pregleden način.

Državna revizijska komisija je zato zahtevku za revizijo na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN ugodila in razveljavila izpodbijano odločitev v sklopu 3.

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Naročnik mora pri postopanju upoštevati, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku (prvi odstavek 6. člena ZJN-3). V kolikor se odloči, da javnega naročila ne bo oddal, mora upoštevati zlasti obveznosti, ki mu jih nalagajo določila 90. člena ZJN-3 [npr. z navedbo višine zagotovljenih sredstev ali pa s pojasnilom, zakaj nekaterih informacij o oddaji naročila iz drugega in tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 ne objavi – v vsakem primeru pa mora svojo odločitev o (ne)izbiri ponudnikov ustrezno obrazložiti], pri čemer Državna revizijska komisija še posebej poudarja, da bo moral naročnik v morebitnem ponovnem sporu glede zavrnitve ponudb(e) zaradi preseganja zagotovljenih sredstev takšen svoj zaključek utemeljiti s konkretnimi, ne le s splošnimi dejstvi, oziroma bo moral višino zagotovljenih sredstev (vsaj Državni revizijski komisiji) z dokumentacijo tudi na preverljiv način izkazati.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Drugi vlagatelj v zahtevku za revizijo glede zavrnitve svoje ponudbe kot nedopustne iz razloga presejanja naročnikovih zagotovljenih sredstev zatrjuje smiselno enako kot prvi vlagatelj, torej da naročnik ni (zadostno) obrazložil odločitve o oddaji javnega naročila, oziroma ni upravičeno zavrnil njegove ponudbe kot nedopustne iz tega razloga.

Državna revizijska komisija glede tega vprašanja ugotavlja smiselno enako kot v zvezi z revizijskimi očitki prvega vlagatelja v sklopu 3 (in se v izogib ponavljanju sklicuje na obrazložitev 3. točke izreka tega sklepa), namreč da naročnik niti za sklop 2 pri sprejemu izpodbijane odločitve ni zadostil standardu obrazloženosti, s čimer je kršil tretji odstavek 90. člena ZJN-3 v povezavi s 6. členom ZJN-3, saj ponudbe drugega vlagatelja zaradi umanjkanja navedbe konkretnega dejanskega stanja ni zavrnil na pregleden način.

Drugi vlagatelj zatrjuje tudi, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje enega od pogojev glede tehnične in strokovne sposobnosti iz točke »3. Tehnična in strokovna sposobnost« poglavja »III. POGOJI ZA UGOTOVITEV SPOSOBNOSTI« v dokumentu »PONUDBENA DOKUMENTACIJA, MERILA IN POGOJI ZA UGOTAVLJANJE SPOSOBNOSTI«, v kateri je naročnik določil:

»Ponudnik mora izpolnjevati vse pogoje določene v Uredbi o zatočišču za živali prosto živečih vrst. Vsi zahtevani pogoji veljajo za vse sklope oziroma zatočišča.

- a) *Ponudnik, mora razpogati z vsaj enim zaposlenim, ki ima najmanj VII raven izobrazbe (specializacija po visokošolskih strokovnih programih oz. univerzitetni programi oz. magisterij iz stroke (2. bolonjska stopnja)) biološke ali veterinarske ali druge ustrezne naravoslovne smeri in izkušnje z oskrbovanjem živali prosto živečih vrst v ujetništvu;*
- *V primeru, da ponudbo poda ponudnik, fizična oseba, se šteje, da izpolnje pogoje, če ima najmanj VII raven izobrazbe (specializacija po visokošolskih strokovnih programih oz. univerzitetni programi oz. magisterij iz stroke (2. bolonjska stopnja)) biološke ali veterinarske*

- ali druge ustrezne naravoslovne smeri in izkušnje z oskrbovanjem živali prosto živečih vrst v ujetništvu;*
- b) *ponudnik mora zagotavljati strokovno veterinarsko oskrbo živali, kar izkazuje, s tem, da ima vsaj vsaj eden od zaposlenih izobrazbo najmanj VII raven izobrazbe (specializacija po visokošolskih strokovnih programih oz. univerzitetni programi oz. magisterij iz stroke (2. bolonjska stopnja)) veterinarske smeri ali pa da pogodbeno zagotavlja strokovno veterinarsko oskrbo*
- *V primeru, da ponudbo poda ponudnik, fizična oseba, se šteje, da izpolnje pogoje, če ima najmanj VII raven izobrazbe (specializacija po visokošolskih strokovnih programih oz. univerzitetni programi oz. magisterij iz stroke (2. bolonjska stopnja)) veterinarske smeri ali pa ali pa da pogodbeno zagotavlja strokovno veterinarsko oskrbo*

Dokazilo: Izpolnjen obrazec ESPD (v »Del IV: Pogoji za sodelovanje, Oddelek C: Tehnična in strokovna sposobnost, Izobrazba in strokovna usposobljenost«). Gospodarski subjekti v ponudbi lahko skupno izpolnjujejo predmetni pogoj (s partnerjem ali in podizvajalcem). Gospodarski subjekt lahko uporabi zmogljivosti drugih subjektov, ne glede na pravno razmerje med njim in temi subjekti le, če bodo slednji izvajali storitve, za katere se zahtevajo te zmogljivosti. Če bo ponudnik navajal strokovnjaka, ki je zaposlen pri drugem delodajalcu, mora predložiti izjavo njegovega delodajalca, da se strinja s sodelovanjem pri izvedbi predmetnega javnega naročila. Naročnik si pridržuje pravico, da preveri obstoj in vsebino navedb v ponudbi, v kolikor se bo pojavil dvom o resničnosti ponudnikovih izjav. V ta namen mora izjava vsebovati vse potrebne podatke, da lahko naročnik preveri izpolnjevanje predmetnega pogoja. V kolikor preveritev ne bo mogoča, bo naročnik od gospodarskega subjekta v času preveritve ponudb, zahteval dokazila o izpolnjevanju pogojev, jih bo moral ponudnik predložiti v roku, ki ga bo določil naročnik.«.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v citiranih točkah a) in b) v bistvu določil pogoje za opravljanje nalog zatočišča, ki jih sicer določa Uredba o zatočišču za živali prosto živečih vrst (Uradni list RS, št. 98/2002, 46/2004 in 39/2008) v 15. členu.

Drugi vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje pogoja iz citirane točke a), saj sploh nima nobenega zaposlenega. Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi (tj. v obrazcu 1 »Kadri«) navedel pet oseb, pri čemer pa za nobeno od teh v razdelku »Naziv oz. firma, kjer je zaposlen« ni navedel, da bi bila zaposlena pri izbranem ponudniku. Temu ne oporeka niti naročnik, pač pa se sklicuje na to, da je z razpisno dokumentacijo dopustil sklicevanje na kapacitete tretjih in da ni pogojeval, da gre za zaposleno osebo pri ponudniku.

Z naročnikom ni mogoče soglašati, saj je s spornim pogojem izrecno zahteval, da je zahtevan kader pri ponudniku zaposlen, kar je tudi sicer skladno z Uredbo o zatočišču za živali prosto živečih vrst. Ta v tretjem odstavku 15. člena kot enega od pogojev za opravljanje nalog zatočišča določa »*strokovn[o] usposobljenost oseb, ki se ukvarjajo z živalmi*«, pri čemer (glede na četrti odstavek 15. člena) pravna oseba ta pogoj izpolnjuje, če vsaj eden od zaposlenih izpolnjuje pogoje za fizično osebo (torej če ima visoko izobrazbo biološke, veterinarske ali druge ustrezne naravoslovne smeri in če ima izkušnje z oskrbovanjem živali prosto živečih vrst v ujetništvu).

Ne glede na to pa Državna revizijska komisija v zvezi z naročnikovim sklicevanjem na sicer dopuščeno sklicevanje na kapacitete tretjih še pojasnjuje, da gospodarski subjekt (ponudnik) skladno z ZJN-3 lahko naročnikove zahteve glede izobrazbe in strokovne usposobljenosti nominiranih kadrov izkaže z uporabo zmogljivosti drugih subjektov, vendar pa morajo ti drugi subjekti pri izvedbi javnega naročila izvesti gradnje ali storitve, za katere so bile zahtevane te zmogljivosti. To pomeni, da morajo biti ti drugi subjekti vključeni v ponudbo in sodelovati pri izvedbi naročila. Javno naročilo izvede (izbrani) ponudnik (oziroma skupina ponudnikov) sam (prim. 1. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3) ali pa ga ponudnik izvede s podizvajalci (le-ti

namreč za ponudnika dobavijo blago ali izvedejo storitev oziroma gradnjo, ki je neposredno povezana s predmetom javnega naročila, prim. prvi odstavek 94. člena ZJN-3). Zato morajo subjekti, katerih zmogljivost se uporablja glede pogojev v zvezi z izobrazbo in strokovno usposobljenostjo, v ponudbi nastopati kot skupni partnerji ali kot podizvajalci. V konkretnem primeru je naročnik v razpisni dokumentaciji pod točko 2.2. v dokumentu »*Povabilo ponudnikom*« zahteval, da mora biti izpolnjen in podpisan ESPD v ponudbi priložen za vse gospodarske subjekte, ki v kakršni koli vlogi sodelujejo v ponudbi (ponudnik, sodelujoči ponudniki v primeru skupne ponudbe, gospodarski subjekti, na katerih kapacitete se sklicuje ponudnik in podizvajalci).

Kot že navedeno, izbrani ponudnik glede pogojev v zvezi z izobrazbo in strokovno usposobljenostjo uporablja zmogljivost drugega subjekta. Izbrani ponudnik namreč z imenovanjem petih oseb (od katerih so tri doktorice veterinarske medicine, ki so vse zaposlene pri delodajalcu X.) in njihovo izobrazbo ter strokovno usposobljenostjo izkazuje pogoje v zvezi z izobrazbo in strokovno usposobljenostjo. Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni presojala, ali izbrani ponudnik za izkazovanje pogoja v zvezi z izobrazbo in strokovno usposobljenostjo iz citirane točke a) uporablja zmogljivost delodajalca X. ali pa uporablja zmogljivost katere od teh fizičnih oseb. Navedeno namreč na odločitev v predmetnem postopku ne bi vplivalo, saj pregled ponudbe izbranega ponudnika pokaže, da izbrani ponudnik ni niti delodajalca X. niti nobene od teh treh fizičnih oseb vključil v ponudbo kot skupnega partnerja ali kot podizvajalca, niti zanje ni predložil obrazca ESPD, naročnik pa – kot je to razvidno iz spisovne dokumentacije – ni preveril, ali delodajalec X. oziroma katera od teh fizičnih oseb izpolnjuje zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Upošteva se navedeno gre ugotoviti, da naročnik ni imel podlage za zaključek, da je izbrani ponudnik predložil ponudbo, ki je skladna z zahtevami, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in posledično tudi ne za zaključek, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna. S tem, ko je naročnik predmetno javno naročilo oddal izbranemu ponudniku, kljub temu, da iz ponudbe izbranega ponudnika izhaja, da glede pogojev v zvezi s strokovno usposobljenostjo uporablja zmogljivost drugega subjekta, v ponudbi pa ni predstavil vseh sodelujočih gospodarskih subjektov pri izvedbi javnega naročila, je naročnik kršil prvi odstavek 89. člena ZJN-3. S tem povezane revizijske navedbe drugega vlagatelja so utemeljene.

V posledici vsega navedenega je Državna revizijska komisija zato zahtevku za revizijo drugega vlagatelja na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN ugodila in razveljavila izpodbijano odločitev v sklopu 2.

Državna revizijska komisija pa se ni opredeljevala do revizijskih navedb in z njimi povezanih dokaznih predlogov drugega vlagatelja glede kršitve pravice do vpogleda ter v zatrjevano nedopustnost ponudbe izbranega ponudnika zaradi preseganja naročnikovih zagotovljenih sredstev in zaradi zatrjevanje neizvedbe ustreznih preverb glede ponudnikovega razpolaganja z ustreznimi bivalnimi prostori za vse vrste živali – vsebinska presoja teh navedb namreč ne bi mogla več vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije, drugi vlagatelj pa za njihovo obravnavo tako ne izkazuje pravnega interesa.

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Naročnik mora pri postopanju upoštevati, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku (prvi odstavek 6. člena ZJN-3). V kolikor se odloči, da javnega naročila ne bo oddal, mora upoštevati zlasti obveznosti, ki mu jih nalagajo določila 90. člena ZJN-3 [npr. z navedbo višine zagotovljenih sredstev ali pa s pojasnilom, zakaj nekaterih informacij o oddaji naročila iz

drugega in tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 ne objavi – v vsakem primeru pa mora svojo odločitev o (ne)izbiri ponudnikov ustrezno obrazložiti], pri čemer Državna revizijska komisija še posebej poudarja, da bo moral naročnik v morebitnem ponovnem sporu glede zavrnitve ponudb(e) zaradi preseganja zagotovljenih sredstev takšen svoj zaključek utemeljiti s konkretnimi, ne le s splošnimi dejstvi, oziroma bo moral višino zagotovljenih sredstev (vsaj Državni revizijski komisiji) z dokumentacijo tudi na preverljiv način izkazati.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 4. točke izreka tega sklepa.

Prvi vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval povrnitev stroškov pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je prvemu vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek za izpodbijani sklop 3 v višini 1.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 3.700 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 2.708,40 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku (prvi vlagatelj izdatkov v dejanski višini ni specificiral niti izkazal) po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk ter 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 47 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 34,40 EUR.

Državna revizijska komisija je tako prvemu vlagatelju priznala stroške v višini 3.742,80 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 5. točke izreka tega sklepa.

Drugi vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v vlogi z dne 28. 3. 2025 zahteval povrnitev stroškov pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je drugemu vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z OT, kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek za izpodbijani sklop 2 v višini 7.752,35 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 2.400 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 1.756,80 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku (drugi vlagatelj izdatkov v dejanski višini ni specificiral niti izkazal) po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk ter 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 34 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 24,89 EUR.

Državna revizijska komisija drugemu vlagatelju ni priznala:

- presežka priglašenega stroška odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo, saj za njegovo priznanje glede na vrednost spora (tj. vrednost ponudbe izbranega ponudnika v sklopu 2) v OT ni podlage;
- priglašeni stroškov za sestavo vloge z dne 28. 3. 2025, s katero se je vlagatelj opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo, saj v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena ter drugi odstavek 2. člena OT) – navedbe v vlogi z dne 28. 3. 2025 niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako drugemu vlagatelju priznala stroške v višini 9.534,04 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 6. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- prvi vlagatelj – po pooblaščenju,
- drugi vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- naročnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.